

April ved at ville skelne mellem et Systemliste og et Personliste. Jeg gad vide, hvad det ærede Medlem fra Odder vilde sige, om man i Spidsen for den Agrarforening, som det ærede Medlem jo er et saa virksomt Medlem af, valgte Mænd, der aldeles ingen Sympati havde for Agrarernes Formaal, der ingen Sver havde derfor, der væsentlig vare Modstandere deraf — om han saa vilde sige: vi skulle ikke rejse Spørgsmaal om, hvem der sidder i vor Bestyrelse, hvem der leder os; vi skulle udelukkende spørge, hvorledes vi ledes. Jeg tror, han vilde indse, at det ikke lader sig gøre at skelne mellem disse to Ting. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem, der overhovedet besidder sig paa at tale med stor Fordragelighed og Anerkendelse over for andres Meninger — en Maade at tale paa, som jeg sætter stor Pris paa og anerkender hos det ærede Medlem — har den Opfattelse af det nuværende Ministerium, at det bestaar af hæderlige Mænd. Og hæderlige Mænd ere knyttede personlig saa stærkt til de Ansættelser, de forsøgte, til den Overbevisning, de kæmpe for, at navnlig naar disse hæderlige Mænd i 20 Aar — saaledes som i alt Fald Ministeriets ærede Chef nu snart har — have kæmpet for deres Grundlovsopfattelse, deres økonomiske Opfattelse, bør man gaa ud fra, at de kæmpe for noget, som de anse det for en Umulighed at opgive; ellers tror jeg dog virkelig ikke, at man vilde have indladt sig paa at spille et saa højt Spil, som man sikkert maa indrømme, at den nuværende ærede Konsejlspræsident har spillet. Men naar saa er, fortaar jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem, samtidig med at han udtaler, at den Agrarbevægelse, der i denne Sommer er gaaet hen over Landet, er den stærkeste mulige Kritik over hele det økonomiske System, vi have fulgt herhjemme under den nuværende Regering — i øvrigt er jeg fuldstændig enig med ham deri — kan tro, at den nuværende ærede Regering, den nuværende højtærede Konsejlspræsident og Finansminister, den nuværende højtærede Krigsminister skulde være i Stand til at gennemføre et andet System. Det forekommer mig, at her staar man over for to Umuligheder. Vil det ærede Medlem sige: det hører til Umulighederne at blive af med dette Ministerium, vil jeg sige, at jeg anser det for en langt større Umulighed at faa det nuværende Ministerium til at forandre System. Det er langt vanskeligere, og det er sikkert ogsaa en umenneskelig Fordring. Den vil jeg bede det ærede Medlem fra Odder om ikke at stille; det er for ubarmhjertigt. Derfor tror jeg, at i Politikken vil man ikke

komme bort fra det, at Personer og System høre sammen, og at vil man bekæmpe et System, maa man ogsaa bekæmpe Personerne. Derfor behøver man ikke at bekæmpe dem med Midler, der ligge uden for det politiske Omraade, man behøver ikke at blive personlig nærgaaende, men man kan ikke stille de politiske Personer fra det politiske System; de staa og falde med hinanden.

Det ærede Medlem fra Møen udtalte Ønsket om, at Provisorismen og det provisoriske Regeringssystem maatte blive begravede; det var det, han arbejdede hen til. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem deri; jeg nærer ikke noget højere Ønske, end at det maa ske. Men det forekommer mig, at der er i det ærede Medlems og hans Partis Politik ligesom en Mistendelse af, hvori det provisoriske System bestaar. Det forekommer mig, at de ligesom kunne staa sig til Kro med formelt at faa Provisorismen ud af Verden; selv om den reelt vedbliver at bestaa. Thi hvad er det provisoriske Regiments reelt? Det er jo, at den af Kongen valgte Regering, oven i Købet frit, uden Hensyn til Rigsdagen, valgte Regering sammen med Landstinget afsår alt, eller har Hovedindflydelsen paa Finansloven saa vel som hele vor Lovgivning. Det er Spørgsmaalet. Det er ikke Spørgsmaalet, om vi faa en provisorisk Lov mere eller mindre, en provisorisk Finanslov eller en regelmæssig Finanslov. Det er kun den formelle Side af Sagen, saa at der vilde være saare lidt vundet ved, om vi fik en regulær Finanslov, der i Virkeligheden var en Godkendelse af Ministeriets og Landstingets Fordringer. Det var kun at faa Provisorium under et lovligt Skin, ikke en virkelig Begravelse af Provisorismen. Derfor naar det ærede Medlem fra Møen siger, at han ønsker Provisoriet begravet, at det er Formaalet for hans Politik — ja saa vil jeg fuldt ud kunne tiltræde det, men saa maa man stræbe hen til at faa det reelt begravet, stække Ministeriets Indflydelse og tilvejebringe et nyt Ministerium, der vil arbejde sammen med dette Ting og stække Landstingets Indflydelse. Det, at faa Provisoriet begravet, betyder, naar det skal have noget at sige, naar det skal have Værdi for dette Ting, ikke det, om vi faa en regulær Finanslov eller ikke. Det forekommer mig at være Faren ved det Forlig, man tilstræber og jo mente at være lige ved at naa i Foraaret, at det saaledes kun vilde, blive den provisoriske Form, der blev begravet, medens Realiteten, nemlig Landstingets og Regeringens væsentlige Indflydelse, blev ved at bestaa, og en saadan Skinbegravelse tror jeg ikke, vi vandt den allermindeste Smule ved.